

Centraal Station In gesprek met een vluchteling

Kop koffie om het ijs te breken

Hoe leer je Nederlanders kennen? Vluchtelingenwerk Nederland tuigde een actie op waarbij vluchtelingen woensdag aanstaande koffie uitdelen op Centraal Station. Muzzafar Jaafar is een van hen. Hij hoopt op mooie gesprekken.

Josien Wolthuizen
AMSTERDAM

Van Muzzafar Jaafar (35) kan je zeggen dat hij goed is ingeburgerd in Amsterdam. Hij vindt de stad geweldig, maar ergert zich soms aan de drukte. Zoals een rasechte Amsterdammer betaamt.

Met het uitdelen van koffie, een actie die op

poten is gezet door Vluchtelingenwerk Nederland, hoopt hij met mensen in gesprek te raken die anders niet zo snel met een vluchteling in aanraking komen. "Het is voor mij en andere vluchtelingen belangrijk dat we ons verhaal kunnen vertellen. In de media staan vaak negatieve verhalen over vluchtelingen, ik wil mensen graag de andere kant laten zien en vertellen dat we prima samen kunnen leven."

→ **Muzzafar Jaafar kwam in 2008 naar Nederland.** FOTO EVA PLEVIER

Het verhaal van Jaafar is bijzonder. Hij kwam in 2008 op de vlucht voor oorlog zonder familie naar Nederland. Na jaren in asielzoekerscentra te hebben gewoond kreeg hij 2014 een verblijfsvergunning en een appartementje in Tuindorp-Oostzaan. Toen hij net in de stad kwam wonen, kende hij niemand, maar inmiddels heeft hij een flink sociaal netwerk opgebouwd, inclusief vrienden, studie en een baan als vrijwilliger.

"Toen ik net in Amsterdam woonde, heb ik op internet gezocht naar vrijwilligersbanen om met andere mensen in contact te komen. Toen ben ik bij stichting Doras terechtgekomen, waar ik sindsdien iedere woensdag activiteiten doe met mensen met een handicap of een psychische aandoening."

Eenzaam heeft Jaafar zich nooit gevoeld. "Via Doras leerde ik een heel lieve Amsterdamse familie kennen. Ik ga eens per maand leuke dingen met ze doen. We zijn naar het jubileumfeest van Amnesty International geweest, maar ook naar een verkiezingsavond met Jesse Klaver. En ze helpen me met het corrigeren van mijn teksten, want schrijven is soms nog lastig."

Stedentrips

Die teksten moet Jaafar schrijven voor de opleiding bestuurskunde die hij volgt aan de Hogeschool van Amsterdam. Nederlands spreken gaat hem meer dan goed af, maar de grammatica blijft lastig. "De opleiding is inhoudelijk soms wel makkelijk omdat ik in Irak al politicologie heb afgerond aan de universiteit, maar ik ben toch blij dat ik op het hbo zit. Je moet meer groepswork doen, waardoor je met klasgenoten samenwerkt. Zij helpen me heel goed. Ik ben echt blij met ze."

Met een paar jongens van zijn studie is hij goed bevriend geraakt. Ze gaan samen op stedentrips of een potje voetballen. "En ze komen vaak bij me eten. Heel gezellig. Ze zijn wel een stuk jonger dan ik, allemaal tussen de 18 en 20. Ik vroeg

me eerst wel af hoe het zou zijn om met jongere mensen om te gaan, maar het is alleen maar leuk. Ze hebben veel respect voor me."

"Ik kan wel zeggen dat ik een echte Nederlander ben geworden. Ik ben flexibel en kan me best makkelijk aanpassen. Ik ga vaak naar lezingen in Pakhuis De Zwijger of De Balie om meer te leren over de Nederlandse cultuur. In de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen ben ik naar een debat tussen GroenLinks en D66 geweest. Het leek me interessant om te weten hoe de verkiezingen hier werken."

Over koeien en kalveren

"Mijn droom is om hier wethouder te worden, het liefst voor integratiezaken. Ik ga nu eerst heel hard mijn best doen om mijn eerste jaar te halen en daarna ga ik me inschrijven bij een politieke partij. Welke? GroenLinks. Daar zitten mensen met veel verschillende kleuren. Diversiteit vind ik heel belangrijk en ik denk dat het ook hoort bij een stad als Amsterdam. En ik kijk enorm op tegen Jesse Klaver. Hij is zo jong en al zo ver gekomen. Dat bewonder ik enorm."

Wie woensdag een bakje koffie met Jaafar drinkt, hoeft trouwens niet te vrezen dat hij alleen maar over politiek wil praten.

Lachend: "Ik wil juist ook over kalfjes praten. Of hoe zeg je dat? Koetjes en kalfjes, ja."

'Mijn droom is om hier wethouder te worden, en dan het liefst voor integratiezaken'